

“पकः शोफः सन्निजः संसवेद्यः
सान्नं पूयं पूतिपूयालसः सः ॥”

इति सुश्रुतः ॥

“पूयालसः सोपनाहः सावाश्वत्वार एव च ।
पर्वण्यकालजी जन्तुग्रन्थिसन्धौ न वामयाः ॥”
“पूयालसन्तु तं विद्यात् सन्धौ कानोनके वृणा-
मिति वचनात् ॥” इति भावप्रकाशस्य मध्यखण्डे
चतुर्थे भागे ॥

पूर, इ य ड पूर्यते । इति कविकल्पद्रुमः ॥ (दिवा-
आत्म-सक-सेट् । निहायामनिट् ।) दीर्घः ।
इ, पूर्यः । य ड, पूर्यन्ते पितरस्तस्मै हला-
युधः । पूतिरिहाप्यायनम् । इति दुर्गादासः ॥
पूर, क पूर्यते । इति कविकल्पद्रुमः ॥ (चुरा-
पर-सक-सेट् ।) दीर्घः । क, पितृन् पूरयति
आह्वे ह्येः कथेच्च यः सदा । इति हलायुधः ॥
इति दुर्गादासः ॥

पूरं, स्त्री, (पूरयति सौगन्धेनेति । पूर + कः ।)
हाहायुक् । इति राजनिर्घण्टः ॥
पूरः, पुं, (पूरयतीति । पूर + कः ।) जलसमूहः ।
(यथा, रघौ । ३।१७ ।

“महोदधेः पूर इवेन्द्रदर्शनात्

गुरुः प्रहर्षः प्रबभूव नात्मनि ॥”)

ब्रह्मसंशुद्धिः । खाद्यविशेषः । इति मेदिनी । रे,
इ० ॥ (प्राणायामादिकर्तुर्नासारन्त्यं बहिः-
पवनाकर्षणम् । यथा, भागवते । ३।२०।६ ।

“प्राणस्य शोधयेन्नामं पूरकुम्भकरचक्रे ।
प्रतिकूलैर्न वा चित्तं यथास्थिरमचक्षलम् ॥”
बीजपूरः । तत्प्रयोगो यथा,—

“बीजपूरो मातुलुङ्गः सुफलः फलपूरकः ।
लुङ्गुधः पूरकः पूरो बीजपूर्णांशुकेशरः ॥”

इति वैद्यकरत्नमालायाम् ॥

पूरकः, पुं, (पूरयतीति । पूरि + क्तुल् ।) बीज-
पूरः । इति राजनिर्घण्टः ॥ (अस्य पण्यायो
यथा,—

“बीजपूरो मातुलुङ्गः सुफलः फलपूरकः ।
लुङ्गुधः पूरकः पूरो बीजपूर्णांशुकेशरः ॥”

इति वैद्यकरत्नमालायाम् ॥

गुणकाङ्कः । इति लीलावती । ध्यानादिकर्तु-
नासिकागतोक्त्यासः । ब्रह्मध्यानपूर्वकप्राणायामा-
माङ्गतत्तन्मन्त्रं जपन् वामनासिकया वायुना
देहपूरणम् । (यथा, हठयोगप्रदीपिकायाम् ।
२।७१ ।

“प्राणायामस्त्रिधा प्रोक्तो रेचपूरककुम्भकैः ।
सहितः केवलश्चेति कुम्भको द्विविधो मतः ॥”)
यथाच यासः ।

“आदानं रोधसुतर्गं वायोस्त्रिभिः समभ्यसेत् ।
ब्रह्माणं केशवं शम्भुं ध्यायेद्देवानुक्रममात् ॥
पूर्ववचने त्रिजपमात्राभिधानादत्र त्रिखिरिति
वीक्षा सन्धात्रयापेक्षया ।

ब्रह्माणं केशवं शम्भुं ध्यायन् सुच्येत वचनात् ॥

इति योगियात्रवल्काः ।

‘भूर्भुवःस्वर्गमर्हन्तस्तपः सत्यं तथैव च ।

प्रत्योङ्कारसमायुक्तं तथा तत् सवितुः पदम् ॥
ॐ आपो ज्योतिरित्येतच्छिरः पञ्चाशु योज-
येत् ॥

जिरावर्तनयोगात् प्राणायामस्तु शब्दितः ॥
पूरकः कुम्भको रेचः प्राणायामासलक्षणः ।
नासिकाकण्ठ उच्छ्वासो ध्यातुः पूरक उच्यते ॥
कुम्भको निश्चलः श्वासो सुच्यमानस्तु रेचकः ॥
मोचनं विशेषयति विष्णुपुराणम् ।
नासंघृतमुखो जृम्भेद्वासकाशौ च वर्जयेत् ।
नोन्नेहंसेत् वशब्दश्च न सृष्टेत् पवनं बुधः ॥”

इत्याह्निकाचारतत्त्वम् ॥

घोडश्रुचतुरन्तरसंख्यकप्रणवबीजान्यतरजपे-
नैकनासापुटकरणकप्राणायामाङ्गवायुपूरणम् ।
यथा, मूलमन्त्रस्य बीजस्य प्रणवस्य वा घोडश्र-
वारजपेन वामनासापुटे वायुपूरकं कुर्यादिति
तन्त्रसारः ॥ * ॥ स्त्री, प्रेतदेहनिष्यादकाशौच-
कालदेयदशपिण्डम् । यथा,—

“पूरकेण तु पिण्डेन देहो निष्याद्यते यतः ।
क्षतस्य करणायोगात् पुनर्नावर्तयेत् क्रियाम् ॥”
इति वायुपुराणम् ॥

चक्षुश्रद्धः ।

“न खधाश्च प्रयुक्तीत प्रेतपिण्डे दशाह्निके ।

भावेतैतच्च वै पिण्डं यज्ञदत्तस्य पूरकम् ॥”

अत्र भाषणविधौ एतत्पिण्डं यज्ञदत्तस्य पूरक-
मित्येतावन्मात्रमुच्यते । शिरःपूरकमिवाहविशेष-
योक्तेषु प्रमाणं नास्ति । इति स्मार्तभट्टा-
चार्याः ॥ प्रेतपिण्डेस्त्वा दत्तेर्देहमाप्नोति भार्ग-
वेति विष्णुधर्म्मोत्तरे देहश्रुतेर्देहपूरकमिति
प्रयोगापत्तेश्च । तस्मादनिरुद्धभट्टाद्युक्तः केवल-
पूरकप्रयोग एव युक्त इति । शातातपः ।

“भर्तुः पिण्डप्रदाने तु साध्वी स्त्री चेन्नखला ।
वस्त्रं त्यक्त्वा पुनः स्नात्वा सेव दद्याच्च पूरकम् ॥”

इति शुद्धितत्त्वम् ॥ * ॥

पूरणकर्त्तरि, जि । इति शब्दरत्नावली । (यथा,
मनुः । ६ । २८६ ।

“प्राकारस्य च मेतारं परिखाणाश्च पूरकम् ।
हाराणाञ्चैव भट्टारं क्षिप्रमेव प्रवासयेत् ॥”)

पूरणं, स्त्री, (पूर्यते अनेनेति । पूर + करणे
ल्युट् ।) पिण्डप्रभेदः । इति मेदिनी । श्वे, इ३ ।
वृष्टिः । कुट्टनटम् । इति शब्दमाला ॥ अङ्कानां
गुणनम् । इति शुभङ्करः । वापतनुः । इति
हेमचन्द्रः ॥

पूरणः, पुं, (पूर्यतेनेनेति । पूरि + करणे ल्युट् ।)
विष्णुतैलम् । इति धरणिः ॥ सेतुः । इति हारा-
वली ॥ (पूरयतीति । पूरि + कर्त्तरि ल्युट् ।)
समुद्रः । इति संक्षिप्तसारोणादित्तिः ॥ पूरके,
त्रि । इति मेदिनी । श्वे, इ३ । (यथा, हरि-
वंशे । १२६ । ५२ ।

“आसन्नः सन्नतरः साधनानां

अद्वावर्ता आह्वदत्तिप्रणेता ।

पतिर्गणानां महतां सत्कृतीनां

पायान्मिश्रः पूरणः यद्गुणानाम् ॥”)

पूरणी, स्त्री, (पूर्यते अनयेति । पूरि + ल्युट् +
ङीप् ।) शास्त्रालिखितः । इत्यमरः । २।१।४६ ॥
(अस्या पण्यायान्तरं यथा, भावप्रकाशस्य पूर्व-
खण्डे प्रथमे भागे ।

“शास्त्रालिखितु भवेन्नोचा पिच्छिला पूरणीति च ।
रक्तपुण्या स्थिरायुश्च कण्ठकाट्या च तूलिनी ॥”)
पूर्यतेनया पूरणी । यथा पञ्चानां पूरणी पञ्चमी ॥
पूरानं, स्त्री, (पूरं पूरकमन्त्रमत्र ।) दृष्टान्तम् ।
इति राजनिर्घण्टः ॥

पूरिका, स्त्री, (पूर्यते इति । पूरि + कः । स्त्रियां
ङीप् । पूरी । ततः स्त्री कन् । टाप् पूर्व-
द्वस्त्व ।) पिटिकभेदः । पूरी इति कचुरी इति
च भाषा । यथा,—

“मावाणां पिटिकां युञ्जामासवर्णार्द्रकहिङ्गुभिः ।
तया पिटिकया पूर्णा समिता क्षतपोलिका ।
ततस्तेष्वे विपक्वा सा पूरिका कथिता बुधैः ॥”
अस्या गुणाः ।

“कथा स्वाङ्गी गुरुः स्निग्धा वातपित्तासदृषिका ।
चक्षुस्तेजोहरी चोष्णा पाके वातविनाशिनौ ॥
तथैव द्रुतपक्वापि चक्षुश्चा रक्तपित्तहृत् ॥”

इति भावप्रकाशः ॥

(अस्या गुणान्तरं यथा,—

“पूरिकाद्रुतपूरान्तु चिदोषशमनं परम् ।

दृष्यं संहर्षणं स्वादु क्षतक्षयनिवारणम् ॥”

इति हारीते प्रथमे स्थाने द्वादशेऽध्याये ॥

पूरितं, जि, (पूर्यते स्मेति । पृ पूरि वा + क्तः ।
“वा दान्तशान्तपूर्यतेति ।” ७ । २ । २७ । इति
पक्षे इट् ।) क्षतपूरणम् । तत्प्रयोगः । पूर्यम्
२ । इत्यमरः । ३ । १ । ६८ ॥ गुणितञ्च ॥

पूरयः, पुं, (पूरयि अग्रे गच्छतीति । पूर + “पूरः
कुपन् ।” उणा० ४।७४ । इति कुपन् । “अन्येषा-
मपि दृश्यते ।” ६।१।३७ । इति निपातनात्
दीर्घः ।) पूरयः । पुमान् । इत्यमरः । ३।६।१३ ॥

अथ पूरयलक्षणम् ।

“पञ्चदीर्घं चतुर्दशं पञ्चदशं षडुन्नतम् ।

सप्तमं त्रिगम्भीरं त्रिविंशत् प्रशस्यते ॥

वाङ्मनेत्रदयं कुचिह्नौ तु नासा तथैव च ।

क्षतयोरन्तरश्चैव पञ्चदीर्घं प्रशस्यते ॥

ग्रीवाय कर्णौ पृष्ठश्च ह्रस्वे कङ्के सुपूजिते ।

चत्वारि यस्य ह्रस्वानि पूर्वा प्राप्नोति निवृणः ॥

स्रष्टास्यङ्गुलिपर्वणांश्चि दन्तकेशनखत्वचम् ।

पञ्च स्रष्टासि येषां हि ते नरा दीर्घजीविनः ॥

नासा नेत्रश्च दन्ताश्च ललाटश्च शिरस्तथा ।

हृदयश्चैव विज्ञेयमुन्नतं षट् प्रशस्यते ॥

पाणिपादतलौ रक्तौ नेत्रान्तरगखानि च ।

तालुकोष्ठरजिष्ठा च सप्तमं प्रशस्यते ॥

खरो वृद्धिश्च नाभिश्च त्रिगम्भीरमुदाहृतम् ।

उरः शिरो ललाटश्च त्रिविंशतिं प्रशस्यते ॥*

कटिर्विशाला बहुपुत्रभागी

विशालहस्तो नरपुङ्गवः स्यात् ।

उरो विशालं धनधान्यभागी

शिरो विशालं नरपूजितः स्यात् ॥